

Vzhledem k tomu nelze shledati vytýkané porušení stanov školy a nezákonnost v tom, učinil-li žal. úřad výrok naříkaný.

Pokud pak stížnost vytýká vadu řízení v tom směru, že podle předpisů stanov školních v administrativních věcech měla rozhodnutí nejprve zsp, nikoliv však ministerstvo, tedy nelze námitku tu shledati důvodnou, neboť podle §u 4, posl. věta statutu školy možno se v naléhavých případech obracet přímo i na ministerstvo; že by pak v tomto případě nešlo o případ naléhavý, stížnost ani netvrdí.

Vzhledem k tomu bylo stížnost zamítnouti jako bezdůvodnou.

Č. 2811.

Státní zřízení: Je předchozí dvorská služba »ošetřovatele koní« rovnocenná co do výkonu službě školníka vysoké školy technické ve smyslu §§ů 15 a 16 vl. nař. č. 666/1920?

(Nález ze dne 29. října 1923 č. 18.054).

V ě c: Karel K. v Praze (adv. Dr. Jindř. Fleischmann z Prahy) proti ministerstvu školství a národní osvěty (odb. rada Dr. Frt. Havelka) stran započtení let do služební doby.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á .

D ů v o d y: St-l sloužil od 15. července 1891 do 1. prosince 1911 ve dvoře bývalého arcivévody Ferdinanda Karla jako ošetřovatel koní (Pferdewärter). Dne 18. prosince 1911 stal se výpomocným sluhou, roku 1919 definitivním sluhou při německé vysoké škole technické v Praze.

Podáním z 12. února 1921 žádal za započtení své soukromé služby ztrávené před vstupem do služby státní.

Zsp rozhodnutím z 9. prosince 1921 propočetla st-li služební dobu, ale vyslovila, že ke službě soukromé jako ošetřovatele koní nemohlo býti přihlédnuto, jelikož neodpovídá podmínkám §u 16 lit. b) vl. nař. č. 666 ex 1920.

Nař. rozhodnutím nebylo rekursu vyhověno, poněvadž dřívější službu st-lovu nelze považovati za rovnocennou co do výkonu po rozumu §u 15, pokud se tkne §u 16 vl. nař. č. 666 ex 1920. Pokud pak jde o započtení do pense, vyslovil žal. úřad, že o žádosti o započtení let do výslužby bude moci býti jednáno teprve až st-l svého času podá žádost za pensionování.

Rozhoduje o stížnosti vycházel nss z těchto úvah:

I. Předmětem sporu jest především otázka, zda st-l má nárok na započtení doby ztrávené ve službách býv. arcivévody Ferdinanda Karla do nynější své služby státní podle vl. nař. č. 666 ex 1920 či nikoliv. Žal. úřad neřešil otázku, zda službu onu jest pokládati za službu veřejnou, nebo jí na roveň postavenou podle §u 15 anebo za službu soukromou podle §u 16 cit. vl. nař., naopak odmítl žádost st-le proto, že onu službu nelze považovati za rovnocennou co do výkonu, ani podle §u 15 ani 16.

Vzhledem k tomu ani nss nemůže řešiti, zda uvedená služba st-lova jest či není službou veřejnou a může se omeziti jenom na to, zkoumati,

je-li po právu výrok žal. úřadu, že služba st-lova není co do výkonu rovnocennou s civilní službou státní. V tomto směru jest uvésti toto:

Podle § 15 cit. vl. nař. má státní zaměstnanec nárok na započtení služby veřejné, nebo jí na roveň postavené jen tehdy, je-li co do výkonu i vzdělání, předepsaného pro civilní státní službu, o niž jde, rovnocennou. Stejně jest nárok na započtení služby soukromé podle § 16 bod a) a b) podmíněn tím, že ona soukromá služba jest rovnocennou službě státní jak co do výkonu, tak i co do vzdělání předepsaného. Jest tedy zřejmo, že důvod uvedený žal. úřadem vylučuje nárok na započtení jak podle § 15, tak i podle § 16.

Uvedené nařízení č. 666/20 nepraví, kterou službu veřejnou resp. soukromou jest pokládati za rovnocennou co do výkonu civilní státní službě, ponechávaje patrně posouzení této otázky volné úvaze rozhodujícího úřadu. Odpověď na otázku, je-li dřívější služba st-lova co do výkonu rovnocennou se státní civilní službou jeho, jest součástí skutkové podstaty a podléhá tudíž přezkoumání nss-u toliko s hlediska 2. odst. § 6 zák. o ss, totiž v tom směru, zda žal. úřad měl dostatečný podklad pro svůj závěr v tomto směru učiněný a zda řízení netrpí podstatnou vadou.

Žal. úřad měl pro svůj závěr, že služba st-lova není rovnocenná co do výkonu, podklad jednak v žádosti st-lově z 12. února 1921, ve které st-l výslovně žádal za propočtení své služby soukromé, konané v době od 15. července 1891 do 1. listopadu 1911 ve službě bývalého arcivévody Ferdinanda Karla, jednak v rekursu st-lově z 16. ledna 1922, ve kterém poukazoval k tomu, že jakožto ošetřovatel koní konal službu jako sluha domácí, vrátný a lokaj. Hodnotil-li žal. úřad tento podklad tím způsobem, že onu službu neuznal co do výkonu rovnocennou službě nynější, nelze tomu vytknouti ani odpor se spisy, ani nedostatečné zjištění skutkové podstaty, ani jiné vady řízení a jest tedy i nss podle 1. odst. § 6 svého zákona na tento závěr žal. úřadu vázán.

Zejména nelze shledati důvodnou námitku stížnosti, vytykající nař. rozhodnutí resp. onomu zjištění skutkové podstaty vadnost proto, poněvadž prý žal. úřad nevyšetřil dotazem na kompetentním místě, co znamenal titul ošetřovatel koní, neboť, jelikož st-l v uvedených svých podáních sám svoji tehdejší činnost vylíčil, neměl žal. úřad příčiny konati v této věci ještě šetření další.

Vzhledem k tomu jest stížnost, pokud směřuje proti výroku žal. úřadem učiněnému co do započtení služební doby pro postup, bezdůvodnou.

II. Pokud pak stížnost směřuje proti oné části nař. rozhodnutí, kterou bylo vysloveno, že o žádosti o započtení let pro v ý s l u ž b u možno jednati teprve, až st-l svého času podá žádost za pensionování, jest rovněž bezdůvodnou, neboť vytyká-li v tomto směru, že nař. rozhodnutí odpírá pensi, tedy jest zřejmě v rozporu se spisy, poněvadž výrok takový v nař. rozhodnutí obsažen není. Pokud pak jde o odkaz co do započtení let do pense až na dobu, kdy zažádá st-l za pensionování, stížnost ani žádných stížných bodů ve smyslu § 18 zák. o nss neformuluje.

Vzhledem k tomu bylo stížnost zamítnouti jako bezdůvodnou.